

KOLOZSVÁRI SZINHÁZI KÖZLÖNY.

Kolozsvártt, febr. 25. 1860.

NAPILAP.

85-ik szám.

Előfizetési ár:
(Február 16-tól, a szinidény végéig.)
Helyben házhoz hordva 1 frt. 50 kr.
Vidékre postán küldve 1 „ 50 „ osztr. ért.

Mindenméli hirdetések előfogattnak: kétszer
hasábozott sorért 5 ujkr., ismétléseknél 2
ujkr.
Kincstári díj minden hirdetéstől 30 ujkr.

**A lapunkrai előfizetési öszleteket e folyó
hó 25-ig annyival is inkább kérjük Stein János
urhoz beküldeni, mert fölösleges példányokat a határ
időn túl a tetemes bélyegköltések miatt nem
nyomathatunk.**

Még teljes számú példányokkal szolgálhatunk.

Megszüntenek...

Megszüntenek a vig zenék,
Hogy egy hoszszut lélekzenék,
Ki át örült és vigadott
Éppen negyvenkilencz napot.
Ha vigadott s örült a sziv,
Az ész most számadásra hiv:
Ki a legény a csárdában,
S ki volt ügyes a fársángban?

Ki annyi baj, és gond között,
Mi mostan összeütőközött,
Feledni az élet baját
Gond-tüző társaságba járt,
De mig vigadni ugy töre,
Betölté mit kívánt köre,
Az a legény a csárdában,
A volt ügyes a fársángban.

A nemzeti öltöny felett,
A szem örömkönyvel telett,
Te gyönyörű aszszony állat
Áldom azt a karcsu vállat;

Ki főtől talpig nemzeti,
S a más szabásut megveti,
Az a legény a csárdában,
S a volt ügyes a fársángban.

Az öltöny csak gyarló lemez,
Ha hideg sziv fedője lesz;
Lehet magyarka, párta, váll
Ha korcs szivet s lelket talál,
Kinek öltönye, a magyar,
Magyar érzelmeket takar,
Az a legény a csárdában,
A volt ügyes a fársángban.

Kit a fénytüzés daemona
Csábos ölébe nem vona,
Ki tovább nem nyujtódz vala
Mint meddig ér a paplana,
S kinél nem lesz vagonrontó
A bolti és szabó contó,
Az a legény a csárdában,
A volt ügyes a fársángban.

Hori Farkas.

Hazatértek.

Elbeszélés Pataki Ferenczről.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy
ön társaságában utazhatom, kinek közlékenysége
annyira elfoglalja figyelmem, hogy nyughatatlan
szellemem elegendő táplálékra találván nem

jutnak eszembe az utazás kényelmetlenségei és szokott bajai. Így szólott Dalmári Mányaihoz úti társához.

„Visszaadom a bókot viszonzá Mányai, részemről a szerencse, kinek épen oly nagy szükségem van szórakozásra, nyugtalanítván a vágy forrón szeretett hazámat, két évi távól lét után, viszont láthatni; kedves honom Erdély, szép tájékok, gyönyörű völgyek regényes hazája, mikor jutok ismét kebeledbe, nem változott érzeléssel s azon meggyőződéssel lépek ismét földedre, hogy egyetlen vagy. Nem láttam távól létem alatt szebb hölgyeket mint Erdély leányai, de libb alakokat mint erődús férfiai, s nem találtam őszintébb vendégszeretetre, mint bizalmas családi köreibbe, azután egy hon se gazdagabb történeti emlékü helyekben, mint e két haza, bocsássa meg ön honszeretetének, ha hazám iránt kissé elfogult vagyok.“

Dalmári ki hazáját hasonlóan szerette, másban is eltört némi tulságot e tekintetben, — ártatlan mosollyal így felelt:

„Helyben hagyom önnek Erdélyre vonatkozó állítását, mert engem is elbájoltak a hon szép leányai, nem egy tiszta jellemet ismertem férfiai között, tapasztaltam az őszinte vendégszeretetet, s elragadtatással merengtem történeti emlékü helyein. . . .“

„Fogadja ön köszönetem elismeréséért, szölt tüzesen Mányai, félbeszakítván úti társa beszédét . . . azonban engedje meg nékem, hogy én is hozhassak fel valamit szülő földem dicsőítésére, a puszták végtelensége is költői, hol van szebb költészet mint a délibáb változatos képei, hol van nek erősebb férfiak mint a puszták fiai, s emlékezetesebb helyek mint hol annyi győzelemcsatákat küzdöttek harc-edzett honfiaink; hanem én ugy vélekedem, hogy szép völgy, deli nép nagyságot nem ad, de szellem az mi teszi a hazát: virágzó gazdaság, fejledező s naponta tökéletesülő ipar, irodalom, művészet, tudományos előhaladás, s e tekintetben egy pillanatot vetve a közel multra, azt hiszem nincs okom pirulni. . . .“

„Önnek telyes igaza van, de azt hiszem Erdély se maradt hátra Magyarhontól a haladás terén, mert hiszen a két testvér honnak oly rég ólta közös sorsa, — de én csak a helyiségről szóltam. Keressen csak ön fel családi körömben, regényes völgyben elterülő egyszerű lakomban, s meg fog győződni szavam igazságáról; ne hidjen ön rajongónak ha állítam: hogy sajnálom kell azon embert, ki nem hegyek közt született, nézetem szerint nem érezheti az ember magát oly jól a puszták végtelenségén, hol csak sikronaság terül el, mint a hegyek között hol minden órában új láthatár nyílik a szem előtt.

Frissebb itt a lég, szebben nyílik a virág, bájosabban énekelnek a természet szárnyas dallossai, s több öröm nyílik számunkra. . . Ön mosolyog, mert azt hiszi, hogy éppen ely élénk vágy él keblében, az önhöz tartozókat bár ha a pusztán is jó helyzetben, boldog állapotban viszont láthatni, mint nekem szívem hölgyével, kedves barátimmal a hegyek között viszont találkozni.

„Éppen nem viszonzá felsohajtvá Dalmári, szüleim nincsenek, kik előmbé jöve üdvözölnének, kedvesim, barátim ki tudja mily érzeléssel vannak irántam.

(Folyt. köv.)

Megyeri Károly.

Hazánk ezen rendkívüli tehetségű színészszül. 1797-ben T. Megyeren, Nyitra megyében, hol atyja gróf Károlyiaknál gazdatiszt vala. Fel-növekedvén, ugyanott gazdasági irnok lett, de e prózai hivatalt, mely korán sem elégité ki vágyait, szellemét, már kora ifjúságában az akkor fejledezett magyar színészi pályával cserélte föl, hol szép tere nyílt eredeti hivatásának megtelelni. A mint színészszé lett, családi Stand nevét, szülőföldéről Megyerivé változtatá. Eleinte mint színész Kilényi csapatjában nem igen nagy reményekre jogosítá a közönséget, s csak idő folytával, fokozatosan, hosszabb gyakorlat után fejlődött ki ragyogó tehetsége. Vidéki vándorlásai közben olykor igazgató is vala, s ügyesen tudott spekulálni. 1825-ben, midőn Fehér megye 30 tagból állott nemzeti színésztársaságát küldé föl a pozsonyi országgyűlésre, Megyeri is tagja volt annak, s már ekkor a jobb színészek közé tartozott, s a következő években Kassán mindinkább kedvence lett a közönségnek. Egyike volt ő azon, a nemzeti színház alapítására oly nagy befolyásu színésztársaság vezéri tagjainak, kik 1833-ban Vácraól Budára költözvén, Pest megye, utóbb az egész nemzet pártfogását kiérdemelni buzgólkodtak. Ez idő óta Budán már első rendű színész volt s különböző mesteri játékaival esodálatra ragadá a fővárosi közönséget. 1837-ben a pesti magyar színház megnyitása ünnepén az „Árpád ébredése“ czimű előjátékban a czimszerepet adá. Csak két évvel élte tul a nemzeti színház megalapításának magasztos örömét; 1842-ben, élte 45-dik évében, kora halál sodorta őt le dicső művészi pályájáról, s helye még mind-ekkoráig nincs pótolva, betöltve, s nem is lesz egyhamar. A nagy színész temetése hozzá illően nagyszerű volt, mely alkalommal pályatársa Fán-csy, jeles gyászbeszédet tartott a dicsőültnek koporsója fölött. Emléket is terveztek számára, de

ez ismeretlen okok miatt abban maradt. Vörösmarty egy, comikai tehetségét istenítő epigrammot irt halálára :

„Mi nevetés ez alatt ? mi öröm van a siri világban ?
A komor árnyak közt Megyeri szelleme jár.“

Megyeri nemcsak a magyar, de az egyetemes színművészeti világban is rendkívüli tünevény. Ő, mint jellemábrázoló színész, eredeti, genialis teremtőerővel birt. Mint minden nagy színész, ugy az ő játékanak alapereje is, az egyé-

nités (individualizálás) titkában rejlett; annyira megtudá tagadni vagy eltüntetni, átalakítani saját személyiségét, hogy a legkülönbözőbb jellemű, legsajátlagosabb természetű és szokásu embereket, bámulatos változatossággal, sokoldalú eredetiséggel, s a jellemzés legélesebb vonásaival ábrázolá. S ezen legnehezebb színművészeti feladat könnyű megfejtése Megyerinek majd minden szakmára nézve hatalmában állt (kivéve az érzelgős és pathetikus szerepeket). (Vége köv.)

T Á R C Z A. HIRHARANG.

□ Holnap délután 5 órakor a gr. Bethlen Domokos ur házánál, a zenekör termében P e t r i M á r i a asszony Párisban a Bordogni ur vezénylete mellett kiképzett énekes nő hangversenyt rendezend. A művésznő iránti tiszteletből színházunk két közkedvességű tagja is részt veend e hangversenyben, Follinus népdalokat éneklend, Paulai pedig Kakas Mártonnak „Magyar divat“ czimű költeményét fogja elszavalni. Az énekeket zongorán Gégenbauer ur kísérendi.

□ Az idei rövid farsang alatt nem kevesebb mint 92 feljelentett bál tartatott Kolozsvártt. Az ezekből bejött engedélyi díj a városi előljáróság rendelkezése alá bocsáttatik.

□ E folyó hó 20-án a reformatus tanuló ifjuság Bodola Samuel püspöki helyettes negyven évi erélyes tanári működéséért fáklýászenével tisztelte meg.

Bel és külföldi vegyes hírek.

□ A szegedi rendőrhatóság Birchpfeiffer Sarolta „Szapári Péter“ czimű drámáját betiltotta. (H.F.)

○ Azon becses sarlót, melyet 1840-ben a pozsonyi országgyűlési ifjuság Schodelnének emlékül adott, közelebből a nemzeti Muzeum birtokába jutott. Ugyanis Egressy Sámuel ur a kérdéses sarlót levél kíséretében a muzeumi igazgatónak beküldötte. Ezen ereklyét Schodelné tisztelői aláírási uton szerezték meg annak utolsó birtokosától. A sarlón e szavak vannak bevésve: „Pozsony 1840. télhó 4-én emlékül. Az országgyűlési ifjuság.“ Kívül a vöröstokon pedig ez olvasható: „Emlék Schodel Rozáliának „Norma“ alkalmával.“

□ A pesti zenede a „Tinodi-ünnepet“ szándékozott megülni, közelebből azonban ugy értesültünk, hogy annak megtartása betiltatott.

Színházi krónika.

Febr. 23-án 1860. „Éjszak csillaga“ nagy opera 3 felv. Meyerbeertől. Ezen örökszepségű remekműnek újból színpadra hozatalát kétségen kívül kedvesen vette mind az, ki a divatos és felületes operai szerzemények helyett a mélyebb jelentőségű, s valódi belbecssei bíró-

zenében gyönyörködik. Az ily művek előadása a nehezebb feladatok közé tartozik, melynek megoldásában a mi operai személyzetünk sem fáradozott siker nélkül, habár a legmagasb követeléseket teljesen kielégíteni nem képes; ámde a mi színházunk ismert körülményei közt többet és jobbat nem kívánhatunk. A mi az előadást illeti szabatos szép ének s drámai játék tekintetében is leginkább kitűntek Bodorfi és Fridrikné asszony. Bodorfi mint Michaeloff ma is igazolta szép erőteljes és tiszta énekével a felőle többször elmondott kedves bírálatokat. A nyers, s még az ácsruhában is parancsoló jellemű, de a leghatalmasabb érzelem a szerelemnek meghodoló, s magát oda engedő Péter czárt a lehető leghivebben személyesíté. A második felvonásbani borsdala a legszebben sikerült. Fridrikné asszony játéka s éneke szintén semmi kívánni valót nem hagyott fent. Szép érczes hangját ma közönségünk egész terjedelmében élvezheté. Az első felvonás végén igen szépen sikerült azon jelenete, midőn bucsuzik szülőföldjétől, s a tova szálló hajóról még egyszer viszhangzik dala. A 3-dik felvonásban, midőn versenyre látszott kelni a fuvalával közönségünk méltán tapsolta meg derek művésznőnket. A többi mellék szerepek Follinus, Szerdahelyi Nelli, Pauli, Bokornál jó kezekben voltak. Alkalmilag majd részletesben szólunk ezekről is. A közönség a harmadszori bérletszünet daczára is szép számmal jelent meg.

NYILT TÉR.*

Több kegyes pártfogóim a t. cz. közönségből kegyeskedtek engem egy becses ajándékkal érdemem felett megörvendeztetni; az aláírók iránti kötelességből, azt ma őszinte hálám és határtalan tiszteletom nyilvánítása mellett közzé teszem
Válterné,
színházl pénztárnokné.

NYILTPOSTA.

Gr. Lázár Kálmán urnak Benczenzen. Előre is köszönet az ígért érdekes dolgozatokért. A mai postával egy levelünk is megérkez.

T. Medgyes Lajos urnak Déésen. Igért szives látogatását várva várjuk.

„Mit keresek én itt... Annyi bizonyos, hogy mi nem birtuk! Miből áll a női szív? Gyarló fiatal ember hogyan mert e kérdés fejtegetéséhez fogni, a világ e legnagyobb talányához?”

„Az utolsó falat kenyér“ czimű költemény szerzőjéhez. Önnek e dolgozatában a tehetség jelei nyilatkoznak. Csak előre!

T. Prépost István urnak Győröt. Mind a két nyilatkozatot kaptuk, de lapunk szűk tere miatt a legjobb akaratunk mellett sem közölhetjük.

A jelen színiidény alatt alólirthaz több dráma, színmű és vígjáték adatott be előadás végett, azok közül azonban csupán „Bajusz s koldus tarisznya“ czimű színmű van elfogadva, mely nem sokára színpadra is hozatik. A többi darabokat szerzőik visszavehetik.
Havi M.

*) Minden e róvat alatt megjelenő cikkekért a szerkesztő csak is a sajtó törvények irányában vállal felelősséget magára.

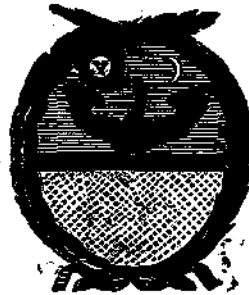
Felelős a szerkesztésért és kiadó HAVI MIHÁLY.

FOLLINUS JÁNOS jutalomjátéka.

Bérlet

szünet.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, szombaton, februar 25-kén, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság által

FOLLINUS J. jutalmául adatik:

HUNYADI LÁSZLÓ.

Eredeti nemzeti dalmű 4 felv. Szövegét írta: Egressi Béni, zenéjét
Erkel Ferencz a pesti nemzeti színház első karnagya.

Első szakasz:

GILLEY halála Nándoron (Belgrádban) 1456-ban.

Személyzet:

V-dik László, magyarok királya	Pauli.
Cilley Ulrik, a király anyabátyja	Marzelli.
Hunyadi László, várparancsnok Nándorban (Belgrádban)	FOLLINUS.
Hunyadi Mátyás	Schinek.

Főurak, zsoldosok.

Második szakasz:

Királyi eskü Temesváron 1456-ban.

Személyzet:

V-dik László	Pauli.
Gara, nádor	Bodorfi.
Mária, leánya	Fridrikné.
Erzsébet, Hunyadi János özvegye, Te- mesvár urnöje	Szerdahelyi N.
Hunyadi László fiai	FOLLINUS.
Hunyadi Mátyás	Schinek.
Egy hölgy	Lang M.

Úrhölgyek, nemesek.

Harmadik szakasz:

Armány Budán 1456-ban.

Személyzet:

V-dik László	Pauli.
Gara, Nádor	Marzelli.
Mária, leánya	Fridrikné.
Hunyadi László	FOLLINUS.
Hunyadi Mátyás	Schinek J.

Kisérlet, nép, örök.

Negyedik szakasz:

Vérpad Budán 1457-ben.

Személyzet:

Gara, nádor	Bodorfi.
Mária, leánya	Fridrikné.
Erzsébet	Szerdahelyi N.
Hunyadi László	FOLLINUS.
Bakó	x. x. x.

A menyegzői ünnepély alkalmára szerzett magyar tánczot eljárják: Gerecs és Mayer L.

A t. cz. közönség kegyébe ajánlja magát

Follinus János.

Az opera tartalma kinyomva kapható a pénztárnál 5 kr. p. p.

Kéretnek a t. cz. uraságok déli 12 óráig helyeik iránt rendelkezni.

Helyek ára: Felső páholy 2 ft. 10 kr. Közép páholy 3 ft. 15 kr. Alsó páholy 2 ft. 63 kr.
Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr. Karzat 18 kr. oszt. ért.

Kezdeté 7 óraker, vége 10-ker.

A rom. kath. lyceum betűivel.